

[Hartvig Frisch.]

laa det svenske Enprospiral 22—26 Points under det danske, altsaa ganske uafhængigt af Valutaordningen. Saa stiger Forskellen mellem de to Landes Engrospristal ganske vist senere, nemlig efter 1933, men det kan man læse, at den Stigning svarer ganske nøje til det Fald i den danske Krone, som indtræder i Januar 1933.

Det ærede Medlems Overførelse af denne Difference mellem de to Lande er altsaa urigtigt møntet paa Valutacentralen. Saa kan man rejse Spørgsmaalet: Hvorfor er alligevel denne Forskel til Stede? Og der kan ikke være megen Tvivl om, at Sveriges ganske anderledes varierede Mængde Eksportvarer, de Betingelser, de i det hele taget kan skabe sig for deres Afsætning i Udlandet, giver en langt større Mulighed for billigt Køb til Sverige; det vil jeg mene — men det kan man diskutere — er Forklaringen. Den Forbindelse, i hvilken det ærede Medlem har villet bringe Forholdet med Valutakontorets Oprettelse i Danmark, er i hvert Fald ikke til Stede.

Med Hensyn til Arbejdsløshedsproblemet er der ingen Tvivl om, at Statsministeren har Ret i det, han bemærkede i sin Aabningstale, at vi ikke vil kunne drømme om ved stor industriel Udvidelse at kunne naa synderlig længere, saaledes som Forholdene i Øjeblikket ligger. Derfor vil de Spørgsmaal, der kommer til at foreligge, være: en Lovgivning, saaledes som allerede tidligere paatænkt, om Arbejders Igangsættelse for langvarigt arbejdsløse, Problemet om Boligsanering og om Boliger for Landarbejdere og i Forbindelse dermed Udstykning, der ogsaa i sig selv i høj Grad kan skabe Arbejde ude i Landdistrikterne. Det viser sig, naar man ser paa Arbejdsløshedstallene i Danmark, at det for en meget stor Del er Landdistrikterne, som har Arbejdsløsheden, hvorimod det er lykkedes paa det industrielle Omraade at bringe den i hvert Fald betydeligt ned.

Jeg vil gerne over for de Bemærkninger, der har været fremsat i denne Debat angaaende de danske Fagforeninger, udtale, at Regeringens Stilling er den, at selvfølgelig er det af afgørende Betydning, hvilken Mening der gør sig gældende inden for de danske Fagforeninger, simpelt hen i Betragtning af det overordentlige Tal af danske Medborgere, der tilhører disse Fagforeninger, og det er derfor af Interesse at se efter Valget en Udtalelse, der fremkom i Fagforeningernes Blad „Arbejderen“, hvor der i Slutningen af en

Artikel blev sagt nogle Ord, som jeg vil bede om Tilladelse til at citere:

„Vi har sejret, og vi ø. at udnytte Sejren uden Misbrug; vi har saaet vor Sæd, og vi ønsker nu at høste, som vi har saaet. Den danske Arbejderklasse er vant til at tage de smaa Fremskridt i den Rækkefølge, som ligger inden for det muliges Grænse, saaledes ogsaa nu. Vi skal arbejde os støt og sikkert fremover, ikke i Stormmarch, men netop saa stærkt, saa Sejren kan holde og fastholdes ogsaa ved kommende Valg.“

Jeg synes, at disse Betragtninger viser et Sindelag inden for den danske Fagbevægelse, som er værdifuldt og værdifuldt i Forholdet til hele vor Nation, fordi det betyder, at de danske organiserede Arbejdere forstaaer, at det, det gælder om over for Fremtiden og over for Arbejdsløsheds-spørgsmaalet, er at træde trygt og solidt videre ad den Fremskridtets Vej, som vi har gaaet her i Danmark.

Det ærede Medlem Hr. Hartel kom ind paa nogle Ytringer, jeg havde fremsat vedrørende Bøndernes Organisation, eller rettere sagt, det, som det ærede Medlem havde savnet, var Ordet „organiseret“, idet jeg havde sagt, at det danske Demokrati hvilede paa to Piller, paa en fri og oplyst Bondestand og paa en fri og organiseret og kundskabsrig Arbejderklasse. Det ærede Medlem underkastede disse Udtalelser en minutøs Undersøgelse og kom derved til det Resultat, at jeg ikke havde nævnt „organiseret“ for den danske Bondestands Vedkommende. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at selv om jeg ikke vil paastaa, at jeg havde siddet og spekuleret paa det, kan jeg sige, at jeg finder det ganske inderlig overflødigt, da enhver ved, at ingen Landbostand i Verden er saa organiseret som den danske. Det er vist den mest overflødige Ting, man kunde bemærke. Derimod kan det ikke helt siges at være en overflødig Bemærkning for den danske Arbejderklasse, idet det er en kendt Sag, at Arbejderklassen paa Landet, Landarbejderne, endnu ikke er naaet til den Organisation, som ogsaa her vil være nødvendig.

Det ærede Medlem udtalte i øvrigt nogle Ord om min Person. Det ærede Medlem mente, at jeg manglede Blodfællesskab med den danske Arbejderklasse. Jeg har haft den Fornøjelse i sin Tid at studere Græsk ved Københavns Universitet sammen med det ærede Medlem Hr. Hartel og vil saa omvendt spørge om det ærede Medlems Blodfællesskab med den Landbostand, som